

Práce se vstupem a výstupem (do-notation, operátor $\gg=$)

IB015 Neimperativní programování

Tomáš Szaniszlo, Vladimír Štill, Martin Ukrop

Fakulta informatiky, Masarykova univerzita

Podzim 2017

Užitečné funkce: show, read

`show :: Show a => a -> String`

- funkce, která „vypíše“ něco do řetězce
- možno pouze pro typy ze třídy Show
 - standardní instance pro čísla, seznamy, n-tice, ...

Užitečné funkce: show, read

`show :: Show a => a -> String`

- funkce, která „vypíše“ něco do řetězce
- možno pouze pro typy ze třídy Show
 - standardní instance pro čísla, seznamy, n-tice, ...

`read :: Read a => String -> a`

- funkce, která „přečte“ něco z řetězce (parsuje řetězec)
- možno pouze pro typy ze třídy Read
 - standardní instance pro čísla, seznamy, n-tice, ...
- při selhání shodí program s výjimkou
`Prelude.read: no parse`
- může být potřeba explicitně uvést typ, který chceme přečíst

Běžné funkce v Haskellu nemají vedlejší efekty ani vnitřní stav:

- nesmí modifikovat soubory, vypisovat na obrazovku, ...
- jsou **referenčně transparentní** (zavolání funkce se stejnými parametry vrátí vždy stejný výsledek)

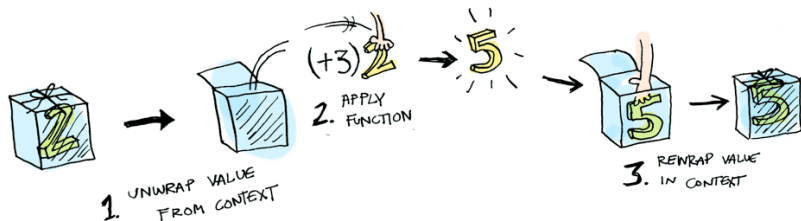
Jak komunikovat se světem (např. načíst vstup)?

Vstup a výstup v Haskellu

- speciální IO funkce, mají povoleny vedlejší efekty
 - `putStrLn :: String -> IO ()`
 - `getLine :: IO String`
 - ...
- hodnota typu IO a
 - (vstupně-výstupní) **akce**, má **vnitřní výsledek** typu a
 - **není** referenčně transparentní
- dva různé způsoby zápisu práce s IO funkcemi
 - `do`-notace
 - `bind`-operátor (funkce `>>=` a `>>`)

IO jako krabice

- k vnitřnímu výsledku IO akcí nelze přistupovat přímo, používáme speciální jazykové konstrukce
- z IO nelze „utéct“

© 2013 Aditya Bhargava, *Functors, Applicatives, And Monads In Pictures*

I0: do-notace

```
echo :: IO ()
echo = do
  putStrLn "Write something."
  line <- getLine
  let out = "You wrote: " ++ line
  putStrLn out
```

- návratovou hodnotu akce `getLine` extrahujeme pomocí `<-`
- blok musí končit akcí, její návratová hodnota je návratovou hodnotou bloku
- `let` uvnitř `do` platí od své definice až po konec bloku
- pozor na zarovnání

Příklad 5.2.1: Naprogramujte funkci `compareInputs :: IO ()`, která od uživatele načte dva řetězce a pak vypíše na obrazovku delší z nich.

Přehled užitečných IO funkcí

- `putStr :: String -> IO ()`
vypíše zadaný řetězec na obrazovku
- `putStrLn :: String -> IO ()`
vypíše zadaný řetězec na obrazovku a zalomí řádek
- `getLine :: IO String`
načte ze vstupu řádek (řetězec)
- `return :: a -> IO a`
zabalí hodnotu do IO kontextu (nevykoná žádnou akci)
- `readFile :: FilePath -> IO String`
načte obsah souboru do řetězce
- `writeFile :: FilePath -> String -> IO ()`
zapiše řetězec do souboru (původní obsah se přepíše)
- `appendFile :: FilePath -> String -> IO ()`
zapiše řetězec na konec souboru

`FilePath` je typový alias pro `String`

return neukončuje do-blok

Pozor: Funkce `return` neukončuje `do`-blok:

```
getSomething :: IO Int
getSomething = do
    return "ahoj"
    return 1
```

je akce s vnitřním výsledkem `1`.

I0: Samostatně spustitelné programy

S pomocí IO lze vytvářet spustitelné programy v Haskellu:

- stačí definovat funkci `main :: IO ()`
- tato funkce se použije jako vstupní bod programu

Spouštění a kompilace:

- kompilace: `ghc File.hs`, vytvoří binárku `File/File.exe`
- přímé spuštění (interpretování): `runhaskell File.hs`

Příklad 5.2.2: Definujte akci `getInt :: IO Int`, která ze standardního vstupu načte celé číslo. Využijte knihovní funkci `read :: (Read a) => String -> a`.

Můžete využít funkce `return :: a -> IO a`, která zabalí hodnotu do IO akce, která vrací tuto hodnotu.

Příklad 5.2.3: Upravte a doplňte následující zdrojový kód tak, aby program vyžadoval a načetl postupně tři celá čísla a o nich určoval, zda mohou být délkami hran trojúhelníku. Hotový program přeložte do samostatného spustitelného souboru a otestujte.

```
main :: IO ()
main = do putStrLn "Enter one number:"
         x <- getInt
         putStrLn (show (1 + x))
```

Příklad 5.2.4: Napište program, který vyzve uživatele, aby zadal jméno souboru, poté ověří, že zadaný soubor existuje, a pokud ano, vypíše jeho obsah na obrazovku, pokud ne, informuje o tom uživatele. Úkol řešte s využitím `doesFileExist` z modulu `System.Directory`

IO pomocí operátoru >>=

IO lze dělat i pomocí tzv. *bind* operátorů:¹

- (\gg) $:: IO\ a \rightarrow IO\ b \rightarrow IO\ b$
pro řetězení akcí (bez použití výsledku první)
- ($\gg=$) $:: IO\ a \rightarrow (a \rightarrow IO\ b) \rightarrow IO\ b$
umožňuje přistoupit k vnitřnímu výsledku akce z funkce, která vrací akci

```
echo =
```

```
  putStrLn "Write something: " >>  
  getLine >>= putStrLn . ("You wrote: " ++)
```

¹Uvedené operátory jsou ve skutečnosti obecnější, jsou definované pro všechny *monády*. Pro kurz IB015 však můžete jakoukoliv *Monad m* považovat za IO. Více o *monádách* například v IB016 Seminář z funkcionálního programování.

Příklad 5.3.1: Uvažme následující program:

```
import Data.Char
main :: IO ()
main = getLine >>= putStr . filter isAlpha
```

- a) Co program dělá?
- b) Přepište program do **do**-notace.

Příklad 5.3.8: Definujte funkci (>>) pomocí funkce (>>=).

Příklad 5.3.2: Převeďte následující program v `do`-notaci na notaci s použitím `>>=`.

```
main = do
  f <- getLine
  s <- getLine
  appendFile f (s ++ "\n")
```

Příklad 5.3.7: Vymyslete a naprogramujte několik triviálních programků manipulujících s textovými soubory (počítání řádků, výpis konkrétního řádku podle zadaného indexu, vypsání obsahu pozpátku, seřazení řádků, ...). Definice alternativně přepište s a bez pomoci syntaktické konstrukce `do`.